

Tenslotte, jammer dat na zoveel geredigeer er toch nog veel slordigheden in het boek zijn blijven staan. Twee willekeurige voorbeelden: 'ik had geheel andere inspiraties' (blz 50) en 'met hem, die behoorde tot een der vooraanstaande accountants' (blz. 53).

Drs. I. Kleerekoper

Mr. Th. S. IJsselmuiden

De jaarrekening en het jaarverslag

Kluwer, Deventer, 1981, 222 pag.

Prijs: f 35,-

De auteur, bekend door zijn losbladige publicatie ter toelichting op de thans geldende wettelijke bepalingen inzake jaarrekeningen van ondernemingen, heeft in dit boek een kritische bespreking gewijd aan het ontwerp van wet tot aanpassing van de Nederlandse wetgeving aan de 4e Europese Richtlijn (Kamerstuk 16326). Daarbij geeft hij artikelsgewijs aan in welke opzichten de in het ontwerp voorziene bepalingen afwijken van bestaande wetgeving en rechtspraak.

De omstandigheid dat de auteur niet de totstandkoming van de wet heeft afgewacht, doch het ontwerp aan zijn beschouwingen onderwerpt, heeft tot gevolg dat dit boek een zeer tijdelijke betekenis heeft: al hetgeen bij de parlementaire behandeling in het ontwerp zal worden geamendeerd, al hetgeen bij die behandeling als motivering van, dan wel als critiek op, het ontwerp naar voren zal worden gebracht, kon door de auteur niet worden verwerkt.

Dit wil niet zeggen, dat het thans voor ons liggende boek gevoeglijk ongelezen kan blijven. Voor allen, die op enigerlei wijze betrokken zijn bij de weg van dit ontwerp naar het Staatsblad, is kennismaking van dit werk van IJsselmuiden gewenst, zo niet noodzakelijk. Op tal van plaatsen toont hij aan, dat de samenstellers van het wetsontwerp wat makkelijk zijn omgesprongen met de bepalingen van de 4e Richtlijn; soms meer, soms minder verlangend dan de Richtlijn doet, en dat zonder daarvoor in de Memorie van Toelichting klemmende redenen aan te voeren. Op deze wijze wordt, aldus de auteur, aan het primaire oogmerk van de 4e Richtlijn, de harmonisatie van de verslaggeving door kapitaalvennootschappen in de lidstaten der Europese Gemeenschap, afbreuk gedaan. Als oorzaak vermoedt de auteur, dat de ontwerpers er op uit zijn geweest de bestaande wetgeving in B.W. boek 2 titel 6 zoveel mogelijk te handhaven, in plaats van de 4e Richtlijn als uitgangspunt te nemen voor een nieuw en oorspronkelijk samenstel van wettelijke bepalingen.

Illustratief is in dit verband wat IJsselmuiden opmerkt aangaande het voorzichtigheidsbeginsel, neergelegd in art. 31, 1, c van de 4e Richtlijn, en in art. 384, lid 2 van het ontwerp. De Richtlijn schrijft als algemeen beginsel voor: 'het voorzichtigheidsbeginsel moet steeds in acht worden genomen, en in het bijzonder geldt het volgende etc.' Het ontwerp maakt ervan: